

Recensie: Despicable Me 3****

Kinepolis
woensdag 5 juli 2017

foto © Universal Pictures

Recensie:

Een schoonheidswedstrijd zal de nieuwe Minionsfilm 'Despicable Me 3' wellicht niet winnen. Maar wat een heerlijke tekenfilm die ideaal geschikt is voor de zomer hebben Universal Pictures en Illumination Entertainment afgeleverd! Regisseurs Pierre Coffin en Kyle Balda verwijzen niet zelden naar een aantal klassieke filmscènes. Passeren de revue: Finding Nemo (al bij de start wanneer de duikboten van Gru, Lucy en de Minions twee clownvissen aan hoge snelheid voorbij steken. De vissen lijken helemaal het noorden kwijt. Wanneer Gru over een broer beschikt die Dru heet vullen ze elkaars zinnen aan, een verwijzing naar 'Love is an open door' uit Frozen is dat. Wanneer Gru's dochter Agnes in het woud gaat met snoep als lokaas voor een eenhoorn, zien we na een tijd de struiken fel bewegen. Dat is een knipoog naar Jurassic Park. Ge-wel-dig zijn de Minions wanneer ze per ongeluk op het podium van 'Sing' "ook dat is een knipoog" geraken en daar het genre opera op hilarische manier parodiëren in 'Papa Mama Loca Pipa' inclusief choreografie (zo zien we twee cirkels gevormd, een menselijke toren en op het einde een mega hart), theatraal gehijg én roze toiletpapier als special effect/confetti. Wat een finale, net voor de plaspauze van 10 minuten die Kinepolis inlast!

In 'Despicable Me 3' werken Gru en Lucy voor ASL die achter schurken aanzit. Hun target is Balthazar Bratt. In zijn jeugd was Bratt een kinderster die in de huid kroop van een jonge schurk. Maar toen ie puber werd, werd de tv serie in de jaren '80 afgevoerd. Bratt, in een paars pak met epauletten "zou dat een verwijzing naar Prince zijn?", nam de identiteit aan van zijn personage en begint zich steeds meer te gedragen als de rol die hij speelde in de tv series. Hij is uit op dé roef: die van de grootste diamant ter wereld. Gru en Lucy kunnen zijn eerste poging verhinderen maar kunnen Bratt niet vangen. Daardoor worden ze ontslagen. Wanneer Gru ontdekt dat hij een tweelingbroer Dru heeft die op Freedonia woont, een varkensboerderij die een dekmantel is voor de schurkenactiviteiten van zijn overleden vader, helpt hij Dru om een schurk te worden. Hun missie: samen die diamant van Bratt terug stelen. Zijn tweede poging tot diefstal bleek immers wél succesvol.

Heel wat songs uit de jaren '80 passeren de revue in deze film alsook de dansjes in dance battles tussen Gru en Balthazar Bratt. 'Jump' van Van Halen, 'Take my breath away' van Berlin, 'Sussudio' van Phil Collins, '99 Luftballons' van Nena, 'Into the groove' van Madonna, 'Bad' van Michael Jackson, 'Take on me' van A-Ha, 'Physical' van Olivia Newton-John en recentere songs als 'Maria' van Ricky Martin en 'Freedom' van Pharell Williams zullen de papa's en mama's die met hun kroost naar de bios gaan, zeker fijne nostalgische gevoelens bezorgen. Al het foute van de eighties is trouwens ook schaamteloos aanwezig inclusief de Rubik kubus. Ook de verwijzingen naar Twins 'I have a twin brother!', de horrorfilm Chucky (Child's Play) en klassieke actiefilms waarbij de aarde bedreigd wordt, zullen zij waarschijnlijk kunnen smaken.

De ondertiteling is "wellicht onbedoeld" erg grappig wanneer 'private parts' letterlijk vertaald wordt in 'privé eigendom' en niet in 'geslachtsdelen'. En jawel hoor, er zit ook een levensles in deze film: "Soms willen we een eenhoorn maar moeten we tevreden zijn met een geit." wanneer de super schattige Agnes denkt dat ze in het woud een eenhoorn heeft gevonden maar het een geit met één hoorn blijkt.

'Despicable Me 3' doet kortom wat het moet doen. Heerlijk pretentieloos entertainment bezorgen voor kinderen en tieners. En ook aan de ouders is gedacht. Dat is een plus.
< Bert Hertogs >